

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XV.
Január
2012

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours
Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 1

Začiatok či koniec?

Po vianočných sviatkoch sa naša pozornosť, ako už tradične, každoročne, upriamuje na vstup do nového kalendárneho roka, s tým spojené nové otázky, predsavzatia, túžby. Nový rok 2012 má možno o jeden dôležitý aspekt viac. Podľa niektorých v úvodzovkách vedcov, mayský kalendár hovorí, že v roku 2012 príde koniec sveta. Ako sa k tejto skutočnosti postaviť, čím bude pre nás nový rok? Jednoducho začiatkom nového ročného cyklu, alebo strašiakom z blížiaceho sa a predpovedaného konca sveta?

Už postoj obyčajného svetského, rozumne zmýšľajúceho človeka, by mal byť prinajmenšom zdržanlivý. Koniec sveta je jednou, nie jedinou hypotézou vysvetlenia veľmi starobylého mayského kalendáru. Okrem toho samo-

tné počítanie rokov sa od čias Mayov, čo je asi 5000 rokov späť, menilo a spresňovalo. Čiže nie je jednoznačné, že ide práve o rok 2012, ani že v tomto roku má byť koniec sveta.

Postoj nás, kresťanov, má byť ešte jasnejší, jednoznačnejší. Boh nikomu nikdy nezjavil, kedy príde koniec sveta. Pán Ježiš dokonca povedal, že *o tom dni a o tej hodine nevie nik, ani anjeli v nebi, ani Syn, iba Otec*. Preto budme ako kresťania úplne pokojní, ďakujme Bohu za to, že nám doprial ďalší rok, a vyprosujme si do nového roku hojnosť milostí, ktoré nám priniesol a prináša Ježiško narodený v Betleheme. A zverme sa v ňom pod ochranu našej nebeskej matky Panny Márie, ktorú prvý deň v roku oslavujeme ako Bohorodičku.

Peter Škultéty

Čriečky z histórie Zvončína

Kolektivizácia

Obdobie druhej polovice 20. storočia bolo pre všetkých obyvateľov Slovenska obdobím veľkých premien. Kvalitatívna zmena povojnových spoločenských pomerov a nastolenie autoritatívneho komunistického režimu hlboko zasiahli do života obyvateľstva na ďalších 50 rokov. Po skončení druhej svetovej vojny bolo Slovensko krajinou s takmer 60% vidieckeho obyvateľstva. Dedina mala výrazne maloroľnícky charakter sprevádzaný mnohými slabunami, ktoré bránili jej ďalšiemu rozvoju a nasledovaniu. Boli to hlavne roztriešte-

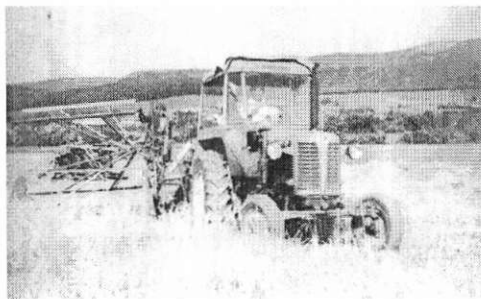

nosť pozemkovej držby, nízka produktivita práce a nízke hektárové výnosy. Kolektivizácia poľnohospodárstva vo svojej podstate predstavovala štátom iniciovaný, riadený a často vynucovaný proces premeny roľníckej malovýroby na poľnohospodársku veľkovýrobu na družstevnom princípe. Po politickom prevrate vo februári 1948 vznikol prvý päťročný plán. Začalo sa zo zakladaním prípravných výborov JRD. Nové roľnícke družstvá nevzni-

kali dobrovoľne ale „zo zákona“ – zlúčením pozemkov, hospodárskych zvierat, pracovných nástrojov a poľnohospodárskej techniky. V priebehu kolektivizácie bolo vytvorených niekoľko typov poľnohospodárskych družstiev. Najnižším bol I. typ, najvyšším IV. typ družstva. JRD I. typu bolo počiatočnou formou poľnohospodárskeho výrobného družstva. Jeho členovia spoločne organizovali hlavné práce a využívali pritom vlastné stroje. JRD II. typu charakterizovala spoločná výroba na scelených pozemkoch. Nečlenovia dostávali náhradné pozemky, menej kvalitné a vzdialenejšie od obce. V JRD vyšších typov (III. a IV. typu) sa uskutočnilo úplné zospoločenšenie pôdy, čo znamenalo, že družstvá sa stali celoobecnými. Roku 1949 boli urobené prvé pokusy pre kolektívne hospodárenie založením strojových družstiev a v niektorých miestach i prípravné výbory na založenie JRD. Vo Zvončíne bolo založené strojové družstvo, ktoré zakúpilo traktor s vlečkou a sejačkou na pomoc pri obrábaní pôdy malých a stredných roľníkov. Keď v roku 1951 bola v Trnave zriadená Strojová a traktorová stanica. Vykúpením strojov od Strojového družstva vo Zvončíne toto družstvo zaniklo. Prípravný výbor JRD vo Zvončíne bol zvolený 2. augusta 1951. Predsedom prípravného výboru bol Pavol Malovec, podpredseda František Kosnáč, členmi Jozef Ilavský, Ján Braniš ml. a Peter Izakovič st. Zároveň v tom čase vykúpili od Štefana Kraloviča, Kataríny Izakovičovej a Márie Danišovej traktory a mlátiace garnitúry od Rafaela Vulgana, Michala Surového

a bratov Jána a Jozefa Čavojských. 24. septembra 1952 zo Zvončína podpísalo prihlášku za členov JRD 98 roľníkov. V tento deň bola zároveň ustanovujúca členská schôdza JRD v miestnosti národnej školy za prítomnosti 67 členov družstva. Za základ pre hospodársku základňu slúžili pozemky väčších vlastníkov pôdy. Pretože nemali vybudované objekty, hovädzí dobytok bol ustajnený v maštaliach bohatších roľníkov, a to u Martina Kormúta, Jozefa Belavého, Jána Hrčku, Michala Pobieckého, Jozefa Daniša, Jána Izakoviča, Jozefa Uhroviča, Martina Belavého, Štefana Kraloviča, Jána Císara, Jindřicha Křížika a Rudolfa Císara. Do konca roku 1952 vykonávali zakladajúci členovia všetky práce pre JRD bezplatne. S odmeňovaním sa začalo až od 1. januára 1953. V júni 1952 sa prijalo uznesenie KSČ a vlády o upevnení a ďalšom rozvoji JRD. Ním sa mal urýchliť proces kolektivizácie. Tí, ktorí nechceli vstúpiť do družstva boli označení za odporcov socializmu a podľa toho sa k nim aj začali správať. Agitácie a kampane na zakladanie družstiev sa po roku 1952 ešte zintenzívnili. Medzi organizátormi a agitátormi kolektivizácie sa rozšíril názor, že pokiaľ nezvyšia povinné dodávky – kontingenty malým a stredným roľníkom, ľahko si plánované dodávky splnia a nebudú nútení vstupovať do JRD. Preto ich začali postupne neúmerne zvyšovať. Chceli donútiť aj najbohatších roľníkov, ktorí do družstiev nevstupovali, aby povinné dávky voči štátu neboli schopní splniť. Niektoré skupiny obyvateľstva, hlavne živnostníci, strední

a veľkí roľníci, ktorí sa odmietali stotožniť s dobovou ideológiou a vstúpiť do JRD, boli po roku 1952 označovaní za *kulakov*¹ a nepriateľov ľudovodemokratického zriadenia. Znamenalo to veľké postihy nielen pre jednotlivcov, ale i celé rodiny hospodárov, ktorí vytrvalo odmietali vstúpiť do družstiev. Podstatnou zložkou vydierania týchto ľudí zo strany širiteľov družstevnej myšlienky boli náznaky, či neskôr otvorené a často i realizované hrozby, že dôsledkom nevstúpenia do JRD môže byť ohrozená budúcnosť ich detí, rodiny môžu byť vyvezené z obce či okresu a dokonca jednotlivci môžu byť uväznení, poškodení na výstrahu ostatným roľníkom. Aj vo Zvončine neostalo len pri zastrašovaní. Niektorí neprispôsobiví roľníci boli z obce vyveze-

ní, prípadne boli uväznení (Ján Habala). Hospodárskou základňou JRD vo Zvončine boli pozemky a hospodárske budovy

¹ Termín *kulak* je prevzatý z ruštiny, slovenský ekvivalent je dedinský boháč. Po roku 1948, keď bola zavŕšená tzv. 3. etapa pozemkovej reformy, mohol spadať do tejto kategórie roľník, ktorý vlastnil poľnohospodársku ornú pôdu o výmere 20 – 50 ha. Postupne sa do tejto skupiny v 50. rokoch 20. storočia dostávali všetci strední roľníci, ktorí vlastnili viac ako 2 ha pôdy.

Martina Kraloviča (vyše 80 ha), ktorého v roku 1952 vyviezli a zobrali mu všetok majetok. Po roku 1952 bol Martin Kralovič vo vyšetrovacej väzbe a dokonca bol odsúdený na 7 rokov väzenia, časť z trestu si odpracoval v jáchymovských baniach. V roku 1955 boli z obce vyvezení tiež Pavel Izakovič a Valerián Miklošovič, ktorí boli, ako znie výrok, „*pre sabotáž odsúdení k vyhosteniu a zhabaniu celého majetku v prospech štátu*.“ Po roku 1989 boli vyvezení rehabilitovaní. Z vyvezených občanov sa vrátil jedine Valerián Miklošovič a ktorý je aj vo Zvončine pochovaný. Okrem nich pre svoj bohatší pôvod boli niektorí odvezení do **Pomocných technických práporov** (PTP).¹ Jozef Habala, ktorý tragicky v PTP Mimoň zahynul, František Daniš, Jozef Janec a Milan Čavojský. František Daniš a Jozef Janec boli v PTP vyše tri roky. A prečo sa do Pomocných technických práporov dostali? Príčinou bol zlý kádrový posudok, v ktorom sa písalo:

„*Politicky je nespoľahlivý, postoj k nášmu zriadeniu nemá vyjasnený, pochádza z rodiny, ktorá vlastní N hektárov pôdy, je syn dedinského boháča*.“ Niektorí z nich po založení JRD boli nútení odovzdať pôdu tým, že im bolo uložené dávať kontingenty, ktoré nedokázali odovzdávať a tak v roku 1955 ich hospodárstva viedli ako Úpadkové hospodárstva pretože „*nezabezpečili výrobné a dodávkové úlohy*“ a ich pôdu prevzalo príkazom do užívania JRD na šesť rokov, čo však ostalo na dobu neurčitú. Popri tom im vzali či už koňa, kravu, voly, ošípané... Ponechali im len po jednej krave a jednej ošípanej.

Zdroj:

- NOVÁKOVÁ, K.: *Kolektivizácia a jej dopad na vinohradníkov v orešianskom mikroregióne*. In: Etnologické rozpravy 2/2006.
- *Dvadsať rokov JRD vo Zvončine*. Polygrafické závody, n. p. Bratislava, závod Trnava 1972.
- *Obecná kronika Miestneho národného výboru vo Zvončine*.
- *Príkaz do užívania JRD. Úpadkové hospodárstvo*, ŠOKA Trnava.

¹ **Pomocné technické prápory (PTP)** boli pracovné útvary česko-slovenskej armády, ktoré v rokoch 1950-1954 fungovali pre internáciu a pre výchovu tzv. politicky nespoľahlivých osôb, podliehajúcich vtedajšiemu brannému zákonu. Druhým dôvodom ich vzniku bolo zaistenie lacnej pracovnej sily pre vybrané hospodárske odvetvia. PTP boli prostriedkom perzekúcie a pracovnej exploatacie nepohodlných osôb. V roku 1951 bol zavedený v rámci PTP inštitút tzv. Mimoriadnych vojenských cvičení, na ktorých základe boli do PTP na neurčito povolávaní „nespoľahlivé“ osoby medzi 16 – 60 rokmi. Povolávaní boli napríklad kulaci a ich synovia, bývalí tovarníci atď. Branný zákon záložníkom dovoľoval vojenské cvičenie o celkovej dĺžke 16 týždňov, pričom oni boli povolaní na neurčito (obyčajne sa jednalo o dva a viac rokov). Navyše boli povolaní nielen záložníci, ale aj nevojaci. In: Michal Louč. *Pomocné technické prápory (PTP)*. www.politictivezni.cz

Zostavil: Viktor Mišuth CSsR

Spomienka z detstva (pokračovanie)

Na dolný koniec dopadlo viac granátov. My sme mali dva roky nový dom a bol celý dobitý od črepín. A to nielen náš dom. Všetci ľudia na dolnom konci mali vybité okná, len tie naše zachránil môj brat Ferko, keď ich vybral a uložil pod okná v izbe. Za dva týždne, 16. apríla na poludnie

nastal strašný výbuch. Nevedelo sa, kde to bolo. O chvíľu k nám prišiel jeden robotník z majera Podbor a povedal, že tam vybuchla mína a zabila 5 ruských vojakov, môjho brata Ferka a Ferka Ostriža. Zranená bola jedna žena a ešte jeden muž. Chceli sme tam ísť, ale prišiel pán učiteľ Galko a povedal, že tam stojí stráž a že nás tam nepustia. Do večera tam v agátovom hájičku vykopalí jamu. Našich Ferkov dali do vojenskej cely a spolu s ruskými vojakmi ich pochovali. Na druhý deň sme tam s mamou išli. Po zemi ešte ležali kúsky mäsa, kože a vlasov z roztrhaných tiel. Vnútorosti viseli na agátoch a strechách. Hrozný obraz. Po fronte sme sa už v mešťianke v Trnave nemčinu neučili. Do konca školského roka sme sa naučili po rusky čítať aj písať a veľa ruských slov. Autobus nechodil a ja som bývala v Trnave v Mariánskom ústave. Bolo to oproti Figaru. Bývali tam siroti, hovorilo sa im „štátne deti“. Dievčat z roľníckych rodín ako ja tam bolo viac. Hovorili nám tam „chovan-ky“. Pretože po vojne bolo málo potravín a iného tovaru, bol zavedený prídelový systém, takzvané „body“. Neplatili sme v korunách, ale v naturáliách – múkou, mäkcom, vajcami, fazuľou, kto čo doniesol, čo sa doma dopestovalo. Po skončení školského roku som bola doma len mesiac. Chodila som na bicykli do Trnavy ku krajčírke, učiť sa šiť. Poznala som každú kaluž na ceste, lebo vtedy bola cesta ešte štrková. Vtedy všetci, čo boli zamestnaní v Trnave, chodili na bicykli. Asfaltovú cestu robili asi o 15 rokov neskôr. U majsterky – krajčírky sme boli dve učnice, dve tova-

rišky. Majsterka bola sedemdesiatročná slobodná dáma. Chodievali ku nej zákazníci – kamarátky. Hovorili po nemec-ky, aby sme nevedeli o čom sa rozprávajú. Ja som však rozumela všetkému, čo o nás hovorila. Prišiel koniec novembra alebo začiatok decembra a v Suhej boli posledné misie. Mrzlo a bola poľadovica. Po dva dni som bola na misiách a na tretí deň, keď to už poľavilo, šla som do Trnavy. Majsterka ma privítala so slovami: „Ela, keď si tu nebola dva dni, už si mohla doma zostať.“ A ja som tam ani viac nešla. Ako pätnásťročná som si postavila hlavu. Doma som si už všeličo ušila. Prišli Vianoce a po Vianociach teta Špačková zo Suhej, frálka, doniesla štyrom dcéram, slečnám látku na šaty, sukne, čo im Ježiško doniesol. Vyhovárala som sa, že to ešte neviem, no ona mi povedala, že to musím ušiť. Najprv im, potom ich kamarátkam a už som bola krajčírka. Korunky som si odkladala a keď som mala našetrené, rodičia mi trošku doložili a kúpili mi bicykel. Chodievala som na primície, na púť do Ompitálu, do Nádaša, do Orešian na Trojičku. Po tom veľkom výbuchu na majeri Podbor o deväť mesiacov v januári 1946 vyšiel rozkaz vykopať všetkých ruských vojakov, čo padli vo vojne, a zaviesť ich do Bratislavy na Slavín. Všetci stolári museli robiť truhly pre vojakov. Tak vykopalí aj môjho brata Ferka a Ferka Ostriža. Dali ich spolu do jednej truhly, lebo to boli len kusy mäsa. Ferko Ostriž mal platinový zub. Podľa toho ho bolo poznať. Z môjho brata bola rebrová časť z tela, na ktorom bola priškvarená civilná kockovaná koše-

Ľa. Druhého februára na Hromnice sme ich pochovali na cintoríne v Košolnej. Vtedy bol organistom pán Rudolf Štefanička, on odbavoval pohreby. V odobierke spieval medzi iným aj: „Prešli sme cez fronty, kde nám smrť hrozila, guľka ani mína nás nezranila. Po útrapách vojny prišli sme k svojim bratom, sestrám, známym, rodičom milým. To nám dal Len Pán Boh čas na rozlúčenie, rodičom za lásku poďakovanie.“ Tak sa zakončila vojnová dráma v našej rodine.

zo spomienok pani Heleny Zigovej

Milý oltárny spolubrat, drahí veriaci!

K vianočnému pozdravu pripájame i naše poďakovanie za vašu pomoc pre našich bohoslovcov. Známy libanonský spisovateľ Chálil Džibrán napísal v Prorokovi: „*Sú takí, ktorí dávajú málo z toho množstva, čo majú, a dávajú to z túžby po uznaní, a toto ich skryté pranie robí ich dary nedobrymi. A sú takí, ktorí majú málo a dávajú všetko. Sú to tí, ktorí veria v život a jeho štedrosť a ich pokladnica nie je nikdy prázdna. Ich rukami hovorí Boh a ich očami sa usmieva svet*“. Vašími rukami i nám Boh poskytol svoju pomoc a vašimi očami sa na nás usmial. Chceme vám vyjadriť svoju hlbokú vďačnosť za vašu štedrosť, ktorú ste preukázali prostredníctvom zbierky pre našich bohoslovcov. Nech sa i na vás naplní prísľub pre štedrých darcov, o ktorom píše sv. Pavol apoštol v liste Korinťanom: „*Budete vo všetkom obohatení na všestrannú štedrosť, a tak sa bude*

naším prostredníctvom vzdávať vďaka Bohu“ (Kor 9, 11). Vkladáme vás do našich modlitieb a pravidelne za vás slúžime sv. omše. Pán Boh žehnaj vašu dobročinnú lásku! S úctou

Daniel Ižold
rektor seminára

Obnova zvončanského kostola

Tak ako v minulosti sa zo zbierok veriacich budoval, obohacoval a obnovoval kostol ku cti a sláve Božej, aj minulý rok sa z veľkej časti zo zbierky zvončanských veriacich podarilo obnoviť strechu a fasádu ich kostola. Ďakujem členke farskej rady, ktorá si túto obnovu zobrala na starosť a viedla ju, a aj v jej mene ďakujem všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomoh-

li pri obnove fasády, strechy a okolia kostola. Vďaka patrí Jozefovi Krchnákovi, za bezplatné požičanie lešenia; všetkým brigádnikom, ktorí otlkali starú omietku, stavali a rozebierali lešenie, upratovali povalu a okolie kostola; maliarom a ich pomocníkom za maľovanie; ženám, ktoré sa starali

o jedlo pre brigádnikov; obecnému úradu vo Zvončine za odvoz kontajnerov a vyhlasovanie oznamov, spoločnosti Agropo za dovoz a odvoz lešenia, všetkým dobrodincom, ktorí finančne prispeli na zbierku na opravu strechy. Všetkým zo srdca Pán Boh zaplať.

Peter Škultéty

Kniha o novom košolanskom kostole

V predvianočnom čase každý z nás je plný očakávania. My veriaci očakávame s radosťou okamih narodenia Božieho dieťaťa - Ježiška. Deti sa tešia na darčeky, ktoré prinesie Ježiško. V Košolnej sme my dospeli dostali darček v predstihu a do poštových schránok. Dostali sme knižku "Kostol Povýšenia Svätého Kríža v Košolnej" spolu s CD. Štyri roky sa v našom kostole slúžia sv. omše. Už sme pomaly zabudli na roky, kedy sa kostol staval /2004 - 2007/. Nikto nespomína ako to bolo, berieme to ako samozrejmú, že máme pekný nový Boží chrám. Až táto 95 stra-

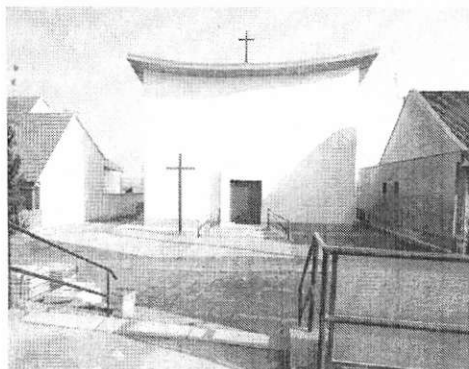
nová knižka nám znovu pripomenula udalosti od prvej myšlienky na výstavbu, cez realizáciu až po požehnanie chrámu. Myslí si, že sám Pán Boh vnukol jej autorom myšlienku vydať takúto knižku. Prečítala som ju na dúšok, hneď ako sa mi dostala do rúk. Bolo mi dobre na duši a bola som odrazu znovu hrdá na ľudí, ktorí sa o výstavbu kostola zaslúžili. Nechcem písať o svojich pocitoch, chcem napísať poďakovanie. Poďakovanie JUDr. Milanovi Tollarovičovi a Augustínovi Martinkovičovi, za krásnu myšlienku dať na papier udalosti okolo výstavby kostola. Je to veľmi dobre napísané, sú tam uvedené fakty a fotografie, ktoré potešia ľudí, ktorí budú knižku čítať. Stále platí: "čo je napísané, to sa nezabudne". V mene všetkých, ktorí túto knižku budú čítať ďakujem. Ďakujem i za naše deti a vnúčatá, ktorým túto knižku uchováme. Je to dokument určitej doby. Ďakujem Vám pán Milan Tollarovič i Vám pán Augustín Martinkovič. Ďakujem všetkým, ktorí sa pričínili o jej vydanie. Urobili ste veľa pre nás všetkých. Želám Vám pokojné prežitie vianočných sviatkov a v Novom roku veľa zdravia a Božieho požehnania.

Agneša Behúlová, Košolná

Mineralizačný proces človeka

Novoročná sponď

Kedysi, keď vyrobili drevenú truhlicu na peniaze, šperky a iné drahocennosti, istotne prešla dajakým mineralizačným procesom – možno ju napustili chloridom ortuť-

natým, aby odolala času a rôznym podmienkam. Každý z nás prechádza takýmto procesom. Rodíme sa na tento svet s istou skúsenosťou, ktorú máme okúsiť a zložiť ju. Jednou z nich je i závislosť. Aj mne sa stala osudnou. Začalo to pitím svätovavrineckého červeného vína. Malo síce veľa minerálov, no i veľa alkoholu a pil som ho v značných množstvách, až mi napokon kamarát začal hovoriť „Vavrineček“. Svätý Vavrinec, svätý Nikodém a aj svätý Jozef, všetko samí svätí, no svätým, ako sú oni, som sa nestal. Výsledkom mojej „snahy“ bola iba diagnóza F 10 – závislý od alkoholu. V dátume narodenia mám dve desiatky, a tak som získal aj tretiu. Vravieva sa: Do tretice všetko dobré. No táto desiatka mi nič dobré nepriniesla. Práve naopak, až potom to začalo, mal som len samé problémy. Dvakrát školenie v psychiatrickej liečebni Veľké Zálužie a potom dvakrát postgraduál Pinelova nemocnica v Pezinku. Stal som sa držiteľom certifikátu AA – abstinujúci alkoholik. Myslel som si, že som majster sveta, že mne sa už nič nemôže stať a že do smrti nevezmem do úst kvapku alkoholu. No priam tragicky som sa mylil. Po nejakom čase sa prihlásili abstinénčné príznaky, už dva dni vopred som vedel, že začnem piť. Najskôr to bol ten prvý pohárik, takzvaný spúšťač a koleso šťastia sa mi otočilo, čiže zasa som bol dolu. A tak v jedno mrazivé ráno som sa prebudil, vonku bolo mínus 20, vo vnútri plus 5 stupňov a pri nohách mi ležala mŕtva Brita – anglický stavač. Bol som tak slabý, že som nedokázal zapnúť ani mikrovlnku a cítil som sa načisto vyhorený. Keď som sa ako-tak pozviechal, Britu som spopolnil a postupne som sa z toho dostal. Keď prišiel prvý piatok, šiel som k pátrovi Viktorovi na spoveď a ten mi radil, aby som chodieval každý prvý piatok. Znova sa mi začalo dariť bojo-

vať so závislosťou. Raz som neprišiel. Bolo to začiatkom leta 2010 a o dva týždne som sa už opäť ocitol na šikmej ploche, le-
tom svetom, skončil som až koncom augusta. Na spovedi u Pavlínov v Trnave som sa priznal, že za posledný mesiac som bol tri týždne v alkohole. Môj spovedník končil slovami: „Musíš sa modliť, modliť

a modliť.“ Odvtedy som znova začal každý prvý piatok chodiť na spoveď a sväté prijímanie. Keď idem okolo cintorína, zastavím sa pri hrobe Dr. Martina Ondroša, kde je na náhrobnom kameni vytesaný nápis: „Naposledy ešte čujte kázeň moju poslednú, zbožne často prijímajte Božskú sviatosť oltáru.“ Rok 2011 bol už pre mňa úspešný vďaka pátrovi Viktorovi. A nakoniec krátka rozprávka. Bol raz jeden dedko a to je všetko. Na Silvestra Vám želám pohodu, ako keď si kocúr pradiť a v novom roku buďte dobrí, dávajte si na seba pozor, modlite sa a pracujte. Ora et labora. P.S.: Posledný silvestrovský. Psychiater sa pýta alkoholika: Čo pijete? Ale pán doktor, ja nie som prieberčivý, pokojne nalejte, čo máte.

Jožka Starohoran

Novoročný príhovor starostky obce Suchá nad Parnou

Vážení spoluobčania, čitatelia Duchovných ozvien! Opäť prežívame prvé hodiny Nového roka, podávame si ruky s priateľmi a známymi, vyslovujeme svoje želania pre rok, do ktorého sme práve vstúpili. Rok 2011, ktorý sme prežili v každodenných radoostiach i starostiach, zostane už len v našich spomienkach a v našich činoch. Určite sa ho každý z nás snažil naplniť tak, ako najlepšie vedel, či už v oblasti pracovnej, rodinnej alebo osobnej. Pri pohľade na minulý rok, ale najmä na dni, ktoré sú pred nami, je treba povedať, že nadchádzajúce obdobie nebude pre našu obec o nič ľahšie ako obdobia, ktoré ho predchádzali. Mne dnes prichodí obzrieť sa späť za prežitým rokom a aspoň v krátkosti zhodnotiť to, čo sa nám podarilo v našej obci zrealizovať. V rámci pomoci EU a výziev vyhlásených pre rok 2011 sme požiadali o pridelenie finančných prostriedkov a vypracovali sme niekoľko projektov či už v oblasti školstva, investícií, spoločenského významu, ale aj v oblasti zamestnanosti. V roku 2011 boli začaté investičné akcie, medzi tie najvýznamnejšie možno rátať revitalizáciu námestia a pokračovanie budovania vodovodu. Pokračovali sme v organizovaní podujatí, ktoré sú zaužívané, uchovávať tradície našej obce ako napríklad novoročné koncerty, oslava leta, futbalové turnaje, hasičské súťaže, beh Suchovská 15, stavenie mája, vatra zvrchovanosti, ale pustili sme sa aj do niečoho nového. KD je podľa pravidiel využívaný vo väčšej miere. Našli tu

miesto na svoju činnosť naši dôchodcovia, organizujú si tu klubovú činnosť, pod odborným dohľadom sa zúčastňujú počítačových kurzov. V obci sme zažili prvý raz Noc kostolov, uskutočnila sa vernisáž nášho rodáka Doc. Jožka Ilavského, uskutočnil sa 1. ročník Memoriálu Zefirína Hečku, mladí ľudia zo Suche nad Parnou v spolupráci s mládežou z Bulharska a Španielska sa zapojili do projektu Mládež v akcii zameraný na separovanie odpadu. Obec spolupracovala s cirkvou a spoločenskými organizáciami. Cez projekt ÚPSVaR sme vyčistili potoky Parná, Podhájsky a tiež rigoly v dolinách. V rámci bezpečnosti sme nainštalovali svetelný spomaľovač, začali sme s opravou ciest po kanalizácii a cesty pri kaplnke sv. Floriána. Zatiaľ sa nám nepodarilo vyriešiť nevyhovujúce podmienky v budove MŠ, no podarilo sa priviesť do budovy vodu po vlastných pozemkoch a v riešení je zložité odkanalizovanie MŠ. To si vyžaduje prácu mimo prevádzky a tak je plán počas letných mesiacov, prípadne po dohode s MŠ a rodičmi aj skôr. Zdrojom informácií sa stala webová stránka obce a využívanie elektronickej komunikácie medzi úradom a občanmi. Vážim si záujem občanov o veci verejné dobrým nápadom, alebo postrehom, pripomienkou. Som rada, že využívanie voľného času obyvateľov je zmysluplné, no sú ešte rezervy. Výzvou zostáva napríklad spolupráca mladých rodín aj v priestoroch KD, knižnice a tiež samotná činnosť knižnice. I naďalej je potrebné ochraňovať životné prostredie, separovať odpad, pokračovať v investičných akciách, dokončiť opravy

ciest, budovanie chodníkov, budovanie vodovodu, uskutočniť požadovanú zmenu územného plánu obce, byť zodpovedným zriaďovateľom ZŠ s MŠ a postupne riešiť nahromadené problémy s neuspokojivým stavom budov vo vlastníctve obce - ZŠ, ŠJ, MŠ, TJ, budovy bývalého MNV a pod.

Vážení spoluobčania, rok 2012 analytici označujú za veľmi náročný a o to ťažšie bude naplniť naše spoločné ciele. Verím však, že spoločnými silami, nápadmi a umom to dokážeme. V roku 2012 Vám v mene svojom a v mene svojich spolupracovníkov želám čo najviac síl a šťastia v každodennom živote, pevné zdravie, pohodu, veľa osobných i pracovných úspechov. S mojim želaním do Nového roku sa chcem zároveň poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o rozvoj, propagáciu zveľaďovanie našej Suchej nad Parnou, poslancom obecného zastupiteľstva, zamestnancom obce, organizáciám, podnikateľom a živnostníkom. Šťastný a úspešný Nový rok 2012. S úctou

Ing. Daniela Balážová, PhD.,
starostka obce Suchá nad Parnou

Pod'akovanie za rok 2011

Koniec roka je časom bilancovania, inak tomu nie je ani vo farnostiach. Aj ja chcem, ako správca tejto našej farnosti, tak ako na sv. omši na Silvestra, aj touto formou poďakovať vám všetkým, za všetko, čo ste v roku 2011 pre toto farské spoločenstvo urobili. Ďakujem P. Viktorovi Mišuthovi za jeho službu pre farnosť: zastupovanie počas mojej neprítomnosti, spovedanie na prvý piatok, sv. omše počas veľkých sviatkov i všetko ostatné. Ďakujem pánu kostolníkovi Ignácovi Pavlovičovi, pánu kostolníkovi Otovi Cíсарovi a pani kostolníčke Margite Belicovej, za ich službu, že pre nás všetkých pripravujú kostol na sväté omše a ostatné liturgické slávenia. Ďakujem Floriškovi Planetovi, dlhoročnému miništrantovi a mimoriadne mu rozdávatel'ovi svätého prijímania i všetkým ostatným miništrantom, za ich pomoc a službu pri oltári. Ďakujem organistom: Jarkovi Babišovi a Peťovi Tollarovičovi za ich hudobný doprovod. Ďakujem všetkým spevákom a speváčkam, Suchovskému speváckemu zboru na čele s Alenkou Baranovičovou, Speváckemu zboru Laudate na čele s Alenkou Marhavou, Detskému speváckemu zboru Noe na čele s Lenkou Zacharovou a Dychovej hudbe Suchovanka na čele s Rasťom Fridrichom za to, že svojim spevom a hudbou okrášľujú liturgické slávenia, ale aj kultúrne akcie. Ďakujem všetkým, ktorí s ochotou pravidelne prichádzajú upratovať božie chrámy, zdobiť kvetmi, či pripravovať na najväčšie sviatky, ďakujem aj tým, ktorí pomáhajú s upratovaním

a údržbou farskej budovy a jej okolia. Ďakujem všetkým brigádnikom, ktorí pomáhali pri mimoriadnych prácach pre kostol a faru. Ďakujem animátorom, ktorí pripravovali a formovali birmovancov k prijatiu sviatosti kresťanskej dospelosti. Ďakujem ešte raz Petrovi Spustovi za dlhé roky práce s Duchovnými ozvenami a aj za súčasnú službu prevádzky a aktualizácie farskej stránky. Ďakujem redakčnej rade Duchovných ozvien, všetkým prispievateľom aj tým, ktorí pomáhajú pri ich vydávaní. Ďakujem všetkým dobrodincom za milodary pre kostol, farnosť, ale aj za všetky milodary na účelové zbierky, ktoré išli mimo farnosť. Ďakujem za dobrú spoluprácu s obecnými úradmi v Košolnej i vo Zvončine, ale najmä v Suchej nad Parnou aj za spoluprácu s ostatnými organizáciami: školou, hasičmi, futbalistami, dôchodcami, pingpongistami a inými. Kto robí, robí aj chyby. Ja nie som výnimkou. Tak prosím o odpustenie všetkých, ktorým som ublížil, ktorých som sklamal. A ak niečo nerobím dobre, tak prídte a povedzte mi to, aby som to mohol zmeniť, napraviť. V tejto farnosti som už viac ako dva roky. Som vďačný Bohu, že som tu a chcel by som tu ešte ostať, hoci to už je viac na biskupovi ako na mne ☺. Ďakujem za každé milé stretnutie, posedenie, slovo, úsmev či iné gesto, ďakujem za všetko, čo ste mi dali a čo ste pre mňa urobili. Nakoniec vás všetkých prosím o modlitby, aby som mohol byť dobrým správcom mnohotevárnej Božej milosti, aby som slúžil Bohu, Cirkvi a vám v našej farnosti.

Peter Škultéty, správca farnosti

Farské oznamy

Bohoslužby na január

rozpis je orientačný, rozhodujúce sú nedeľné farské oznamy

Sv. omše v týždni

utorok až piatok v Suchej o 18.00

streda v Košolnej o 17.00

štvrtok vo Zvončine o 17.00

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

1. januára – slávnosť Panny Márie Bohorodičky, Nový rok

7.30 a 10.30 – Suchá

9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín

6. januára – Zjavenia Pána

Troja králi (G+M+B)

18.00 – Suchá, vo štvrtok večer s platnosťou na prikázaný sviatok

7.30 a 10.30 – Suchá

9.00 – Košolná; 9.00 – Zvončín

8. januára – 2. nedeľa po narodení Pána

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

15. januára – Krst Krista Pána,

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

22. januára – 2. Cezročná nedeľa

17.00 – Zvončín, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Košolná

25. januára – Obrátenie sv. Pavla, apoštola

17.00 – Košolná

18.00 – Suchá

29. januára – 3. Cezročná nedeľa

17.00 – Košolná, v sobotu večer s platnosťou na nedeľu

7.30 a 10.30 – Suchá; 9.00 – Zvončín

Január 2012
vianočné a cezročné obdobie

Ne	1	Panny Márie Bohorodičky
Po	2	Bazil Veľký a Gregor Nazianský
Ut	3	Najsvätejšie meno Ježiš
St	4	Angela z Foligna, rehoľníčka
Št	5	Telesfor, pápež
Pi	6	Zjavenie Pána – Traja králi
So	7	Rajmund z Peňafortu, kňaz
Ne	8	Krst Krista Pána
Po	9	Marcelín, biskup, mučeník
Ut	10	Agatón, pápež
St	11	Hygin, pápež
Št	12	Aelréd, opát
Pi	13	Hilár, biskup, učiteľ Cirkvi
So	14	Félix z Noly, kňaz
Ne	15	2. nedeľa v cezročnom období
Po	16	Marcel I., pápež
Ut	17	Anton, opát
St	18	Priska, panna, mučenica
Št	19	Máriu, Marta Audifax a Abakus
Pi	20	Fabián, pápež, mučeník
So	21	Agnesa Rímska, panna, mučenica
Ne	22	3. nedeľa v cezročnom období
Po	23	Ján Almužník, biskup
Ut	24	František Saleský, biskup, učiteľ Cirkvi
St	25	obrátenie sv. Pavla, apoštola
Št	26	Timotej a Títus, biskupi
Pi	27	Angela Merici, panna
So	28	Tomáš Akvinský, kňaz, učiteľ Cirkvi
Ne	29	4. nedeľa v cezročnom období
Po	30	Martina, panna, mučenica
Ut	31	Ján Bosco, kňaz

Boh nás volá k vernosti, nie k úspechu.
Bl. Matka Tereza

Výročia, pripravované akcie

6.1. o 15:00

vianočný koncert v našom farskom kostole

18.-25.1.

týždeň modlitieb za jednotu kresťanov

december v našej farnosti

pokrstení:

- * 13. 9. 2011 Ema Remišová, Trnava
- * 4. 11. 2011 Lukáš Minarovič, Suchá
- * 6. 11. 2011 Matej Rášo, Trnava
- * 9. 11. 2011 Oliver Široký, Košolná

zosnulí:

- + 22. 12. Milan Greguš, Košolná, 73 r.
- + 30. 12. Julie Černotová, Košolná, 87 r.
- + 30. 12. Irena Gažovičová, Suchá, 89 r.
- + 31. 12. Jozef Hrčka, Zvončín, 75 r.

Úmysly Apoštolátu modlitby na január 2012

- **Všeobecný:** Aby obeť prírodných nešťastí dostávali duchovnú a materiálnu podporu, ktorú potrebujú na obnovu svojho života.
- **Misijný:** Aby úsilie kresťanov o pokoj svedčilo o Kristovi pred všetkými ľuďmi dobrej vôle.
- **Úmysel KBS:** Aby sa kresťania zjednotili v jednej, svätej, katolíckej a apoštolskej Cirkvi.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY

Vychádza poslednú nedeľu v mesiaci s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Peter Škultéty, administrátor grafický editor: Daniela Martinkovičová
náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok